

Ririro

De Zoete Pap

Er was eens een arm, maar goed meisje dat alleen woonde met haar moeder. Ze hadden niets meer te eten. Dus het kind ging het bos in. Daar ontmoette ze een oude vrouw die zich het verdriet van het kind erg aantrok. De oude vrouw gaf het meisje een magische pan en een toverwoord. Als ze zei: "Kook, pannetje, kook", dan zou de pan vanzelf lekkere zoete pap koken. En als ze zei: "Stop, Pannetje, dan zou de pan op houden met koken."

Het meisje nam de pan mee naar haar moeder. Nu waren ze verlost van hun armoede en honger! Ze aten de Zoete Pap zo vaak en zoveel als ze wilden. Op een dag, toen het meisje weg was, zei haar moeder: "Kook, pannetje, kook". En de pan kookte en ze at zoveel zoete pap totdat ze verzadigd was. oen wilde ze dat de pan stopte met koken, maar ze kende het toverwoord niet. Dus de pan kookte maar door en door en de Zoete Pap rees over de rand.

De Pap vulde de hele keuken en het hele huis. En toen ging de Zoete Pap ook nog door naar het volgende huis, en zelfs door de hele straat. Het was alsof de Pap de honger van alle mensen op de wereld wilde stillen. Iedereen verkeerde nu in grote angst want niemand wist hoe ze het koken moesten stoppen. Toen er uiteindelijk nog maar één huis zonder Pap over was, kwam het kind thuis en zei gewoon: "Stop, pannetje", en de pan stopte met koken.

En wie weer naar de stad wilde terugkeren, die moest zijn weg terug door de Zoete Pap heen eten.

